

савол

Ман зане ҳастам, ки дар яке аз муассисаҳои таълимӣ ба ҳайси нозири донишомӯзон фаъолият менамоям. Табиати кори ман тақозо мекунад, ки барои анҷоми боздидҳои корӣ ба мактабҳои берун аз шаҳри маҳалли фаъолиятм биравам. Ман ҳамроҳ бо бархе аз муаллимаҳо, бо ҳузури як ронанда ва бидуни маҳрам рафтуомад мекунам. Ҳукуми шаръии чунин ҳолат чист? Ҳамчунин, ҳукуми маоше, ки дар ивази ин кор дарёфт менамоям, чӣ гуна аст? Бо дарназардошти он ки шароити шахсӣ ва хусусияти кори ман имкони ҳамроҳии маҳрамро фароҳам намеорад.

Ҷавоби муфассал

Дар сурате ки бо шумо як ё ду зан ё бештар ҳамроҳ бошанд ва ронанда шахси мӯътамад бошад, савор шудан ҳамроҳ бо ин занон бидуни маҳрам ҷоиз аст, ба шарте ки ин рафтуомад сафар маҳсуб нагардад. Зеро сафар бидуни маҳрам ҷоиз нест, ҳатто агар занони дигар ҳамроҳӣ кунанд. Аммо чунин боздидҳо ба мавзеҳои берун аз шаҳр, агар наздик бошанд ва шумо дар ҳамон рӯз бозгардед, сафар ҳисобида намешаванд ва ба маҳрам ниёз надоранд.